

Κάλαντα Φώτων

Παραδοσιακό

Σή - με - ρά'ν' τα Φώ - τα κιο Φω - τι - σμός
Κά - τω στο Γιορ - δά - νη τον πο - τα - μό,
με τα σπαρ - γα - νί - δια στα γό - να - τα,
Και στα δυο της χέ - ρια Κύ - ριον κρα - τεί
Ά - γιε μου Αη Γιάν - νη και Πρό - δρο - με,
Δύ - να - μαι και θέ - λω και προ - σκυ - νώ
Αύ - ρι - ο 'ν'α - νέ - βω στους ου - ρα - νούς,
να κα - θά - γιω τα ύ - δα - τα,

4

και χα - ρά με - γά - λη στ'α - φέν - τη μας.
κά - θε - ταιη κυ - ρά - μας η Δέ - σποι - να,
με τα δα - χτυ - λί - δια στα δά - χτυ - λα.
και τον Α - η Γιάν - νη πε - ρι - κα - λεί.
δύ - να - σαι βα - φτί - σεις Θε - ού παι - δι;
και τον Κύ - ρι - ο - μου πε - ρι - κα - λώ.
να κα - τα - θυ - μιά - σω τους ου - ρα - νούς,
να 'ρθω να βα - φτί - σω σε το Χρι - στό.

Σήμερα 'ν' τα Φώτα κι ο Φωτισμός και χαρά μεγάλη στ' αφέντη μας.
Κάτω στο Γιορδάνη τον ποταμό, κάθετα η κυρά μας η Δέσποινα,
Με τα σπαργανίδια στα γόνατα, με τα δαχτυλίδια στα δάχτυλα.
Και στα δυο της χέρια Κύριον κρατεί και τον Αη-Γιάννη περικαλεί.
Άγιε μου Αη-Γιάννη και Πρόδρομε, δύνασαι βαφτίσεις Θεού παιδί;
Δύναμαι και θέλω και προσκυνώ και τον Κύριο μου περικαλώ.
Αύριο 'ν' ανέβω στους ουρανούς, να καταθυμιάσω τους ουρανούς,
να καθάγιο τα ύδατα, να 'ρθω να βαφτίσω σε το Χριστό.